

den Plads, der nu er for indskrænket, skal udvides, og da det er erkendt fra alle Sider i det andet Ting, ogsaa fra Østhavnsvennerne, at Vesthavnen i en fylligere Grad kommer dette Hovedformaal i Møde, mener jeg, at det er et Moment, man absolut maa tage Hensyn til.

Et andet Moment, nemlig Fremtidsmulighederne for en videre Udvikling, har jeg allerede berørt. At saadanne Muligheder ville fremkomme, kan der maaske fra visse Sider tvivles om, og i saa Henseende skal jeg derfor henvise til, at selv Mindretallet i Folketingets Udvalg, der staar paa den østlige Udvidelse, har haft Øjet aabent for, at Udviklingen gaar mod Vest. I Betænkningen omtales nemlig Opførelsen af et eventuelt Skibsværft i Esbjerg, og idet Mindretallet anviser Pladsen for et saadant, siger det om denne Plads: „uden at man dog derved forstyrrer en eventuel videre Udvikling af Trafikhavnen mod Vest“. Man ser altsaa, at selve de ærede Medlemmer i Folketinget, der holde paa Østhavnen, have Blikket aabent for, at Fremtiden ligger i Vest. Men naar det er saaledes, hvorfor i Alverden saa dog gaa Per Gantes Genvej, at begynde med at gaa mod Øst for senere at ende i Vest?

Et tredje Moment er den Forstyrrelse, som alle Omkalfatringerne og Forandringerne i den nuværende Havn ville medføre, naar man gaar til den østlige Udvidelse. Jeg skal blot nævne et eneste Punkt af disse Forandringer: Den nuværende Kaj, hvorfra Routebaadene nu gaa, og hvor den største Trafik er. En Del af Havnen, der er opført for faa Aar siden for ret betydelige Beløb, skal tilkastes, hvad den højtærede Minister jo ogsaa forklarede i Gaar, og den anden Del, den rummelige Del, skal uddybes fra de nuværende 19 Fod til 24 Fod, ja, indtil 28 Fod. En saadan Uddybning vil selvfølgelig fordre ganske nyt Bolværk sat, og hvorledes den nuværende Trafik i den nuværende Havn skal kunne foregaa nogenlunde uforstyrret under disse Omdannelser, det maa jeg op-richtig tilstaa, det forstaar jeg ikke. Hvis man derimod gik til den vestlige Udvidelse af Havnen, kunde man ganske rolig lade de nuværende Forhold i den nuværende Havn være aldeles uberørte, medens man byggede Vesthavnen. Og hvis man saa senere i den nuværende Havn trængte til visse Forbedringer, navnlig i Henseende til Dybdeforholdene, vilde man kunne gaa til dem, naar Vesthavnen var bygget.

Jeg er ganske vist som Ikke-Tekniker ikke kompetent til fuldstændig at bedømme de store Forstyrrelser, der efter min Mening vilde indtræde i den gamle Havn ved en østlig Udvidelse. Men det skulde dog undre mig, om de ikke vilde blive store, selv om de maaske blive mindre, end jeg har skildret dem.

Et fjerde Moment, der — det maa jeg tilstaa — særlig skyldes Udtalelser fra et praktisk og særlig sagkyndigt Medlem i det andet Ting, er Spørgsmaalet om Vigtigheden af at dele Esbjerg Havn i en Eksport- og en Importhavn. Mig forekommer det, at en saadan Deling vilde være overordentlig hensigtsmæssig, den vilde lette mange Arbejdsforhold i høj Grad. Nu ligge store Kulslæbere og „Det forenede Dampskibsselskab“s store Dampere for vor Eksport der Side om Side og hindre hinandens Bevægelser, ligesom Kørselen paa Kajerne og alt andet staar og gaar imellem hinanden. Hvis man fik en Vesthavn, maatte den særlig være beregnet paa Importen og særlig være beregnet paa de store Kulslæbere, der komme ind, og som have en større Dybde, og da Kajpladsen der er beregnet til at være ude ved 28 Fod Vand, vil der komme lettere Arbejdsforhold og bekvemmere Forhold i det hele taget. Men der er noget, som jeg særlig lægger Vægt paa, og det er, at det uheldige Forhold, der er til Stede nu, vil vedblive at være der, naar man gaar til den østlige Udvidelse, nemlig dette, at disse store Kulslæbere, der i Huj og Hast og med Maskinkraft losse deres Last, bringe en saadan Uro og et saadant Kulstøv til Stede i Havnen, at det baade forurener og inficerer vore fine Eksportvarer som Smør og Flæsk, der vides at være særlig ømtaalelige. Alt dette vilde undgaas, naar man delte Havnen i en særlig Import- og en særlig Eksporthavn. Der kunde være mange andre Momenter at drage frem, men for ikke at opholde det høje Ting vil jeg gemme dem, i dette Øjeblik i alt Fald, og jeg tror, at de af mig her fremdragne Momenter ere af den Art, at de hver for sig og ganske særlig tilsammentagne begrunde, at man bør vælge den vestlige Udvidelse i Stedet for den østlige, i alt Fald henstiller jeg dem til det kommende Udvalgs velvillige Overvejelse og Bedømmelse.

Jeg vilde have troet, at de Momenter, jeg har fremført tillige med mange andre, der ere komne frem, vilde have været tilstrækkelige til, at dette Stridsspørgsmaal om den østlige og vestlige Udvidelse ikke